

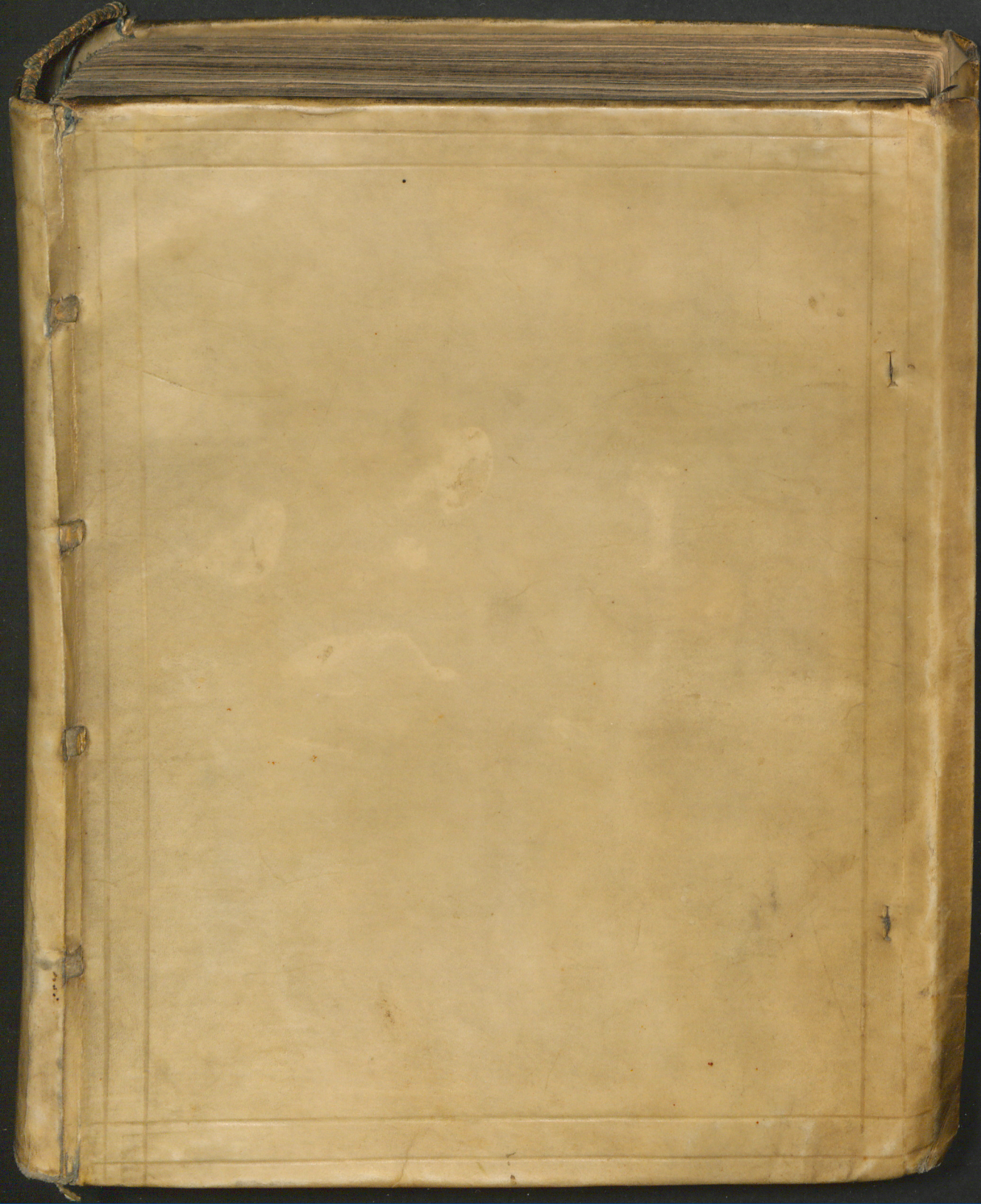
**NVPTIIS || Reuerendi & docti viri || M. ANDREAE CRACOVI || et Honestae virginis
|| CATHARINAE SCHRODERS || Sponsorum.|| Gratulantur amici.|| Nuptiae
celebrabantur VI. Cal. Iulij.|| Anno ... M.D.XCIV.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1594

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1740909127>

Druck Freier Zugang

100

2806

~~A. Dd. 6~~

~~Heber V-5344~~

~~with 4 more //~~

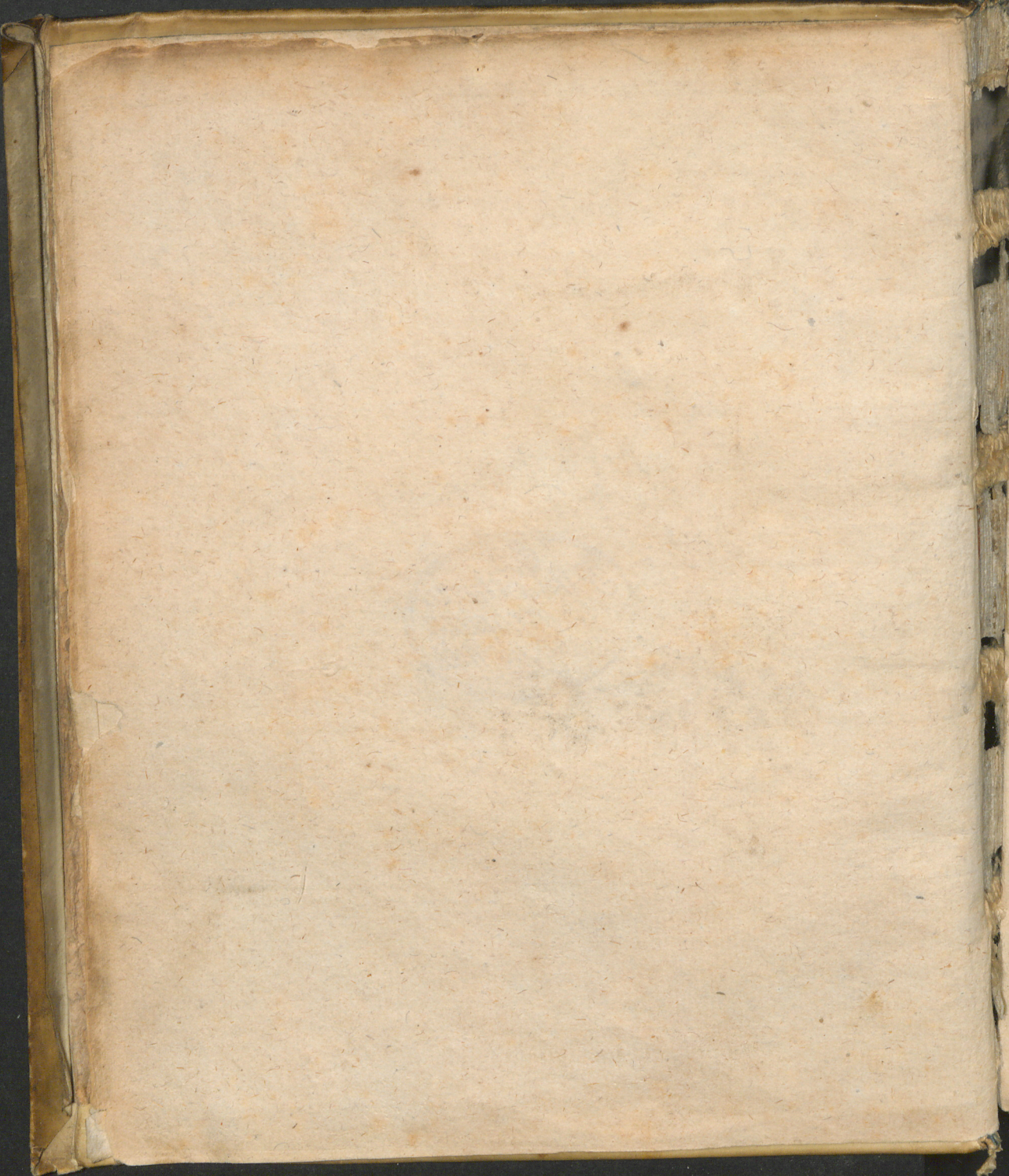
69-2065 1-30

<nos>

Physiologie des Menschen

- 4 -

60 15

NUPTIIS

Reuerendi & docti viri

M. ANDREÆ CRACOVII

& Honesta virginis

CATHARINÆ SCHRODERS

Sponsorum.

Gratulantur amici.

Nuptiæ celebrabantur VI. Cal. Iulij.
Anno Epochæ Christi. M. D. XCIV.

Rostochij
Typis Myliandriniis.

Epithalamia.

Δίδαγμα δαιμόνων πλάνωντε πνθμάτων
ἐστὶν γάμου θεοῦ παγκράσιον ἕνας
βροτὺς κατέρχην. ἢ γὰρ ἐμφαιῶς
γραφή θεοπίδως ὅ λέγει πᾶν ἴμιον
ἐκ πᾶσιν εἶναι τὸν γάμον καὶ δέμιον
ἐνθεσμον. οἷς ὀπηδέων πιαῖς καλῶς
ΑΝΑΡΕΪΑ ἐνθέσμως λαβὼν σοι σύζυγον
κόρην μετ' οἰκουρὸν, τρέποις δὲ κόσμιον.
ἴψατε ὠπρεπῆ. θεὸς πλείστέ σοι.
τὸ λοιπὸν, ἠδὲ δοίη ἐμμοῦ ὠτυχῆς.
οὐ ἤρξαι. ἐκ ψυχῆς πῦτ' εὐχομαι ὅλης.

M. PAVLVS TARNOVIVS
Scholæ Rostochiensis Rector.

Aliud.

Describere quis nouit Adæ magis, magisq̃
Ardorem animi, mentis amorem, ac oculorū
Splendentem aciem, ut vidit amabilis puellæ,
Ex osse profectæ suo, amantitatem amœnam,
Scitam speciem cum venerabili lepore?
Mirabilius quid, quod homo ex humo fit? anne
Mirabilius, virgo quod ex viri fit osse?
Mirabilius næ mage nil, viro quod absq̃ (αυτο)
Enixa hominem virgo Deum, ortum à patre ab
Mysteria nostrum ingenium maxima vincunt.
Hæc nec locus est edere de hisce plura: iam nunc
Est fundere pauxillula de tuo, Cracovi.

Ign.

Igni, in patriam ardente puellam vehementer,
Cui mens bona, moresq̄ boni, bonusq̄ vultus,
Depingere qui scit satis huiusmodi ignem?
Possisne tuum dissimulare, dic mihi, ignem?
Resplendet, ut incensus, in igne stans, rogas, quid?
Ocepit uterq̄ ignis ut in teq̄, tuaq̄;
Sic vivat uterq̄ ignis, & ardeat perennē.
Votum meum, uti non fiet vtriusq̄ inanis.

Georgius Mancinus
Scholæ Butzoviensis Rector.

Aliud.

Felix ingenij dotibus & potens
Facundo eloquio, sponse CRACO noue,
Præstansq̄ ingenuis artibus omnibus:
Nec non eximium iure tenens locum
Doctorum in numero, qui sacra dogmata,
Sanctos Christicolas utiliter docent.
Hoc credas Superum non sine numine,
Sed fati fieri legibus, ut tuo
Iungatur thalamo virgo modò pia,
Casta, ornata etiam moribus optimis,
Ergo nec dubites, quin Sapiens Deus
Hoc in Coniugio sit, tibi prospera
Ut cuncta eueniant, pro placito suo
Facturus: siquidem prosequitur vir haud
Villus, quod statuit sponte, odio graui;
Sed sustentat idem semper, & adiuuat.

IOHANNES ASSENBVRGIVS.

A 2

Codf-

Aliud.

C Odicis interpres sacri, doctissime CRA CO,
Conjugū tandem vincla subire paras?
Quid tibi quid Sponsaēq; tuæ precer? omnia fau-
Multaq; grata domi, grataq; multa foris. (sta,
Cor sit utriq; unum, mens una eademq; voluntas,
Ac una in gemino corpore vita simul.
Adsit perpetuum læto Rhamnusia vultu,
Mirta & oprato fata tenore fluant:
Eutecnie vestras dulcis festinet ad aedes,
Exsulet & socio dira procella toro.
Gignite multiplices senū fulcimina natos,
Qui vestrum possint multiplicare genus?
Vivite felices, per plurima vivite secla,
Et serò ætherei scandite tecta poli,
Fiet: Nam binos vinco qui iungier uno
Iussit, is & precibus pondera grata dabit.

IOANNES RUNGIIUS Rostochiensis.

Aliud.

Φ Ἦσιν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ πάντων πρὸς μῦθεα εἰδώς
ἄλλοι, ἐμπόδιον πῆς Φιλοσοφῆσι πέλεσκειν
εἴτην, ἠδὲ ἐρωτηθεὶς ΔΑΚΩΝ παρεκείπει
πίπτε ἔγχε σφόδρα Σικκρὴν; μὲ τῶς δυσὶ Φαύλοισ
περήγμισιν ἢ ἦον ἔδῃ αἰρεῖσθαι ἀντίον ἤυδα,
πῶς καὶ ἄλλοι Φιλόσοφοι γάμου ἔρξαν ἔωλοι,
ἢ πρὸς αὐτῷ πέμπαν ἀπικῶς πῶλα λάλησαν
ῥήματα ὧν ἐγὼ σὺν ἀπαριθμῆσω Φιλομίσιω

IOANNES RUNGIIUS Rostochiensis

τύττω

τούτων δι' ἀκρίβειαν τῶσαν καὶ ἀνέξι' ἀνδρῶν
ἐστὶ λόγος κατὰ πρῶτον ῥαδίως συνίησιν ἅπαντες
οἱ θεόπιδον ἀνέγνωσαν βιβλίον μινύωρον :
μορτορέφ' αἴφα γὰρ βιβλίον γραφικὴν μὴ ὑπάρχειν
σύγκρατον ἐμπόδιον μελιθεῖα ἀλλὰ βοηθόν.
οὕτω γὰρ φωνή· ἡχεῖ θεοῦ ὑψιμέδοντος.
ὅς κελὸν πλεῖθ' ἔλκειν βίοτιο κέλδρον
ἀνθρώπων μῦνον πρᾶτῳ μιν ἐρᾶσι μιν αὐτῷ
σύζυγον, ἀνδρα εὐφραίνουσαν ἐς ἡμῶν πυκνῶν.
καὶ μὴ ἐστὶ γυνὴ κακὴ ἀλλὰ χεῖμα φίλιον,
Ἰαρουλέου χριστοῦ Ἰαρούτων ὡς παῦλ' ἐπίσπ'·
καὶ ἄλλη ῥήτρα, λαχὼν ἀλόχου κελὸν εὐρέ π' ἐγγύμα·
μητέρα γὰρ λείψ', φίλον ἢ γυνεῖα γυναικός·
καὶ πεί κῆρ· γυναικός ἐῖς ἀντίξεται ἀγνῆς.
πυκνῶν αὐτάντας ποτὶ Εβραίους ἐρέειπ.
τίμι' ἐνὶ ἀπῆσι γάμοι' κίτητ' ἀμείων
πέρους καὶ μοίχους κελὸν θεῖς αἰθερναίων.
παμπόλλαις γάμοις γραφίς δοκιμαῖς τε διωαίμην
δείξαι, φιλοσφῶν δεχαίων δόγμα μάπτων
εἶναι, εἰ δέον, αὐτὰρ μὴ δέον οἴομαι ἔσκειν
καὶ δεῖ ἐμπροσθεῖ μου ἔρριξαν τῶδε ἄλλοι.
τύνεκεν εὖ καὶ ἑπιταμείως φίλε νρμφίε ποιῆεις.
μᾶλλον ὅς μύθῳ πείθεσθαι ἤθελες ἴρω,
ἢ ἐ γάμου δεινοῖς ὑπερόπτης ἡμερόσι,
καθδιδύαμιν γόν' εὐχομα εἰς σὰ γαμήλι' ἡκέσθαι
(ὡ ἀνδρεία Νομφὸν ἐμῶ κεχαρισμέσθαι)
τίλ' ὁμόνοιαν περπορεύσασιν πασῶν δι' ἐν δυνῶν,
ἔπαως δ' ἀπεκρίνην θεὸς ἀπὸ χῆλαι τε χορηγοί.

A. 3

ἀμφί

ἀμφιθαλῆς παῖδας δῶν, ἢ ὁμοφροσύνητι
ὑμιθαλοί, θεὸς ὑμιθιδῶ κλέσθ' ἀγνοῦ ἐρωίθ'."
ἀλλὰ φύγοι μῖσθ' συζερὸν, δόλθ' ἀγκυλομήτης
ἢ δασυλήτης ἕρις, κ' ὀλοφώϊα δέιν' ἐπιβουλῶν.
ὑμῖν ὁμόσυχθ' μεν ἕως ἐνὶ δώματι μίμνοι.

IOHANNES CARSTADIVS. Stendaliensis.

Alind.

Quid tibi mentis queat esse, amabo,
Consilii quid, tonse cuculliger? qui
Funditus tollis sacra cum profanis
Iura statutis,
Tu veternos modo rete scortis
Tende, nil te commoveat sacra
Fœderis vinculum, hoc fugito, exoletū
Quære lupanar.
Ventre obesis pasce cibis patentem,
Hispidus porco similis, sitimq;
Ad modum vaccae fluuiialis vndæ
Pelle liquore,
Non tuam vinum facit ad salutem:
Namq; quid melli in putrido loci esset
Vase, quid longis verubus ferina
Viscera tosta.
Pingve sed farcimen, adeps per omnes
(Nauseo) ut tendat digitos; voluptas
Hæc tua est; tunc rege magis venuste
Divite vivis.
Postea ferclis (tibi fercla sunt)
Cum tuis turpis parasite,) plenus,

Explica.

Explicatis te manibus suino

More volutas.

Execranda & plumbea gentis huius

Vastitas, quā nil tetrius quit esse.

O Deus pestem hanc patrijs ab oris

Pelle nefandam.

Has fugagentes epulis lupisq;

Deditas, serua sociale vinclum,

Quo genus nostrum sine destitutum

Prole periret.

Tutemet nosti, Reverende Sponse,

Tutemet testis mi ocularis esto,

Asseclarum quanta Papæ sitis sit,

Ingluviesq;

Austriam quondam iuvenis, Viennæ,

Optimis navans studijs opellam,

Visitas, & mœnia multa, & ampla

Regna peragras.

Iam capis svavem Catharam, dolorum

Dulce solamen, requiem laborum,

Hanc vide, inq; eius tua mens, tuum cor

Hæreat vlnis.

Hæc tibi labris roseis, decoris,

Blandulis mille oscula figet, hæc te,

Quod precor, bellum lepidâ parentem

Prole beabit.

Vive, sed longum mihi, Sponse, vive,

Vive, sed felix mihi, Sponsa, vive,

Annuat votis DEVS, ille vestra

Cœpta secundet.

PAVLVS NEOVINVS

Rostochiensis.

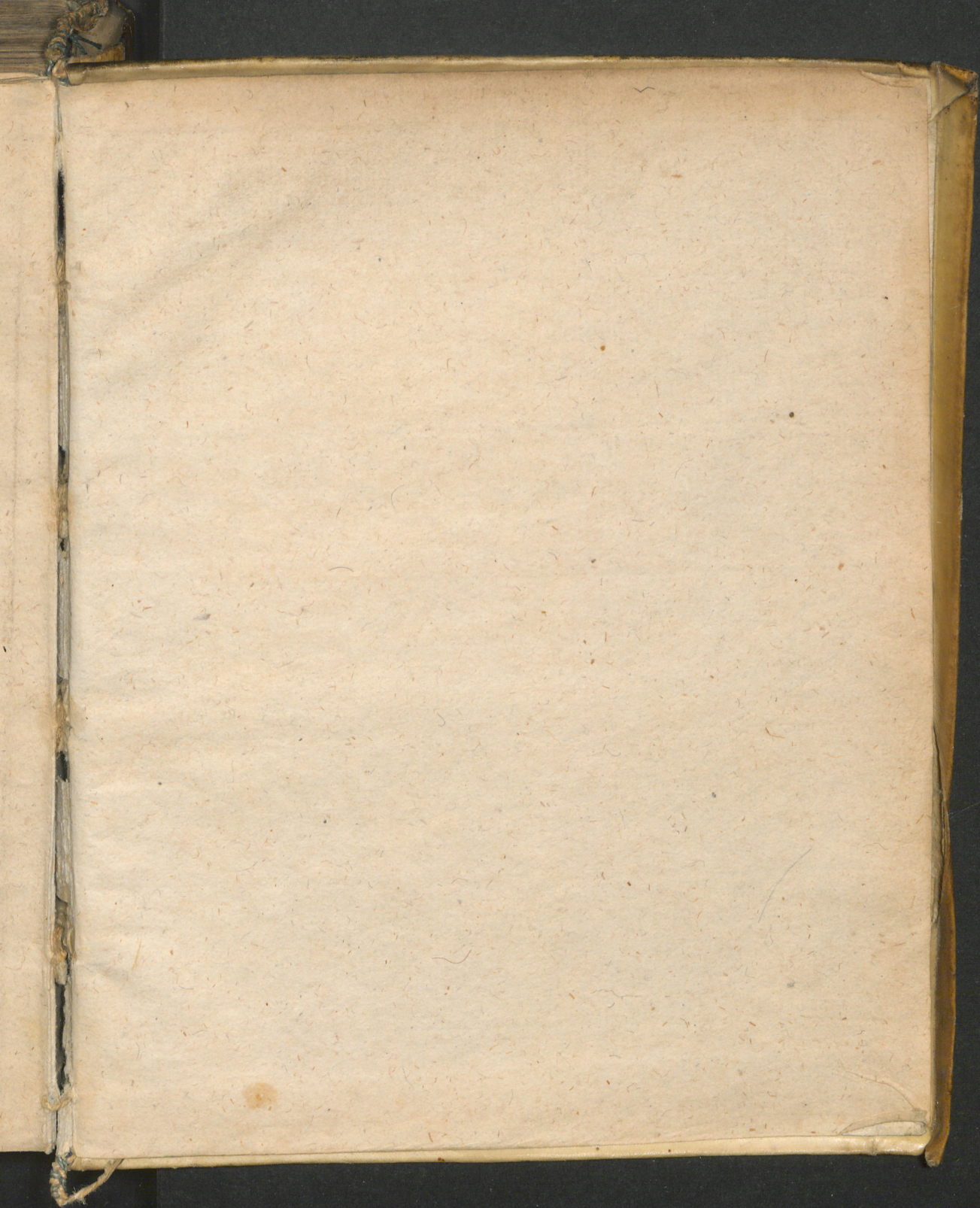
ALIVD

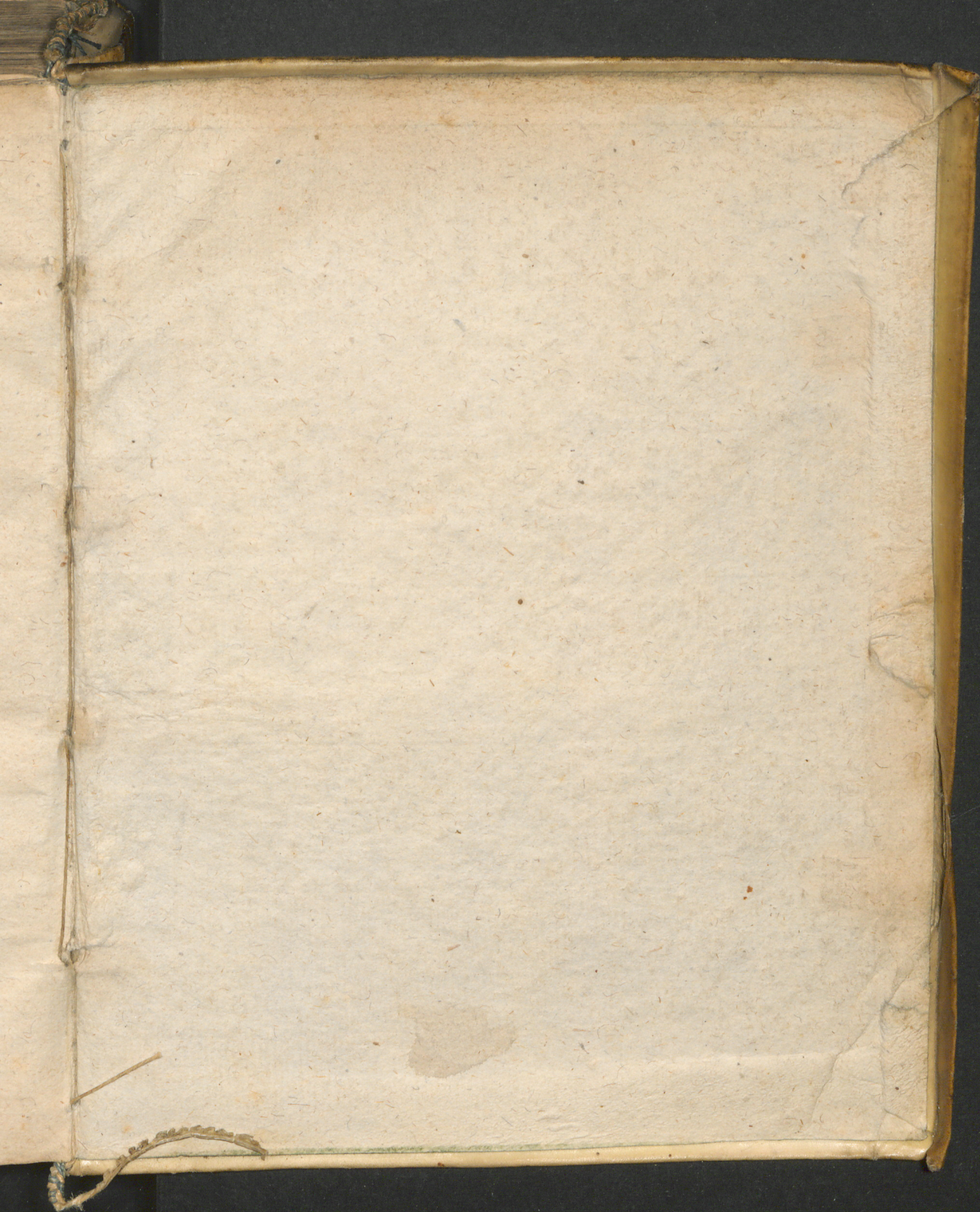
Aliud.

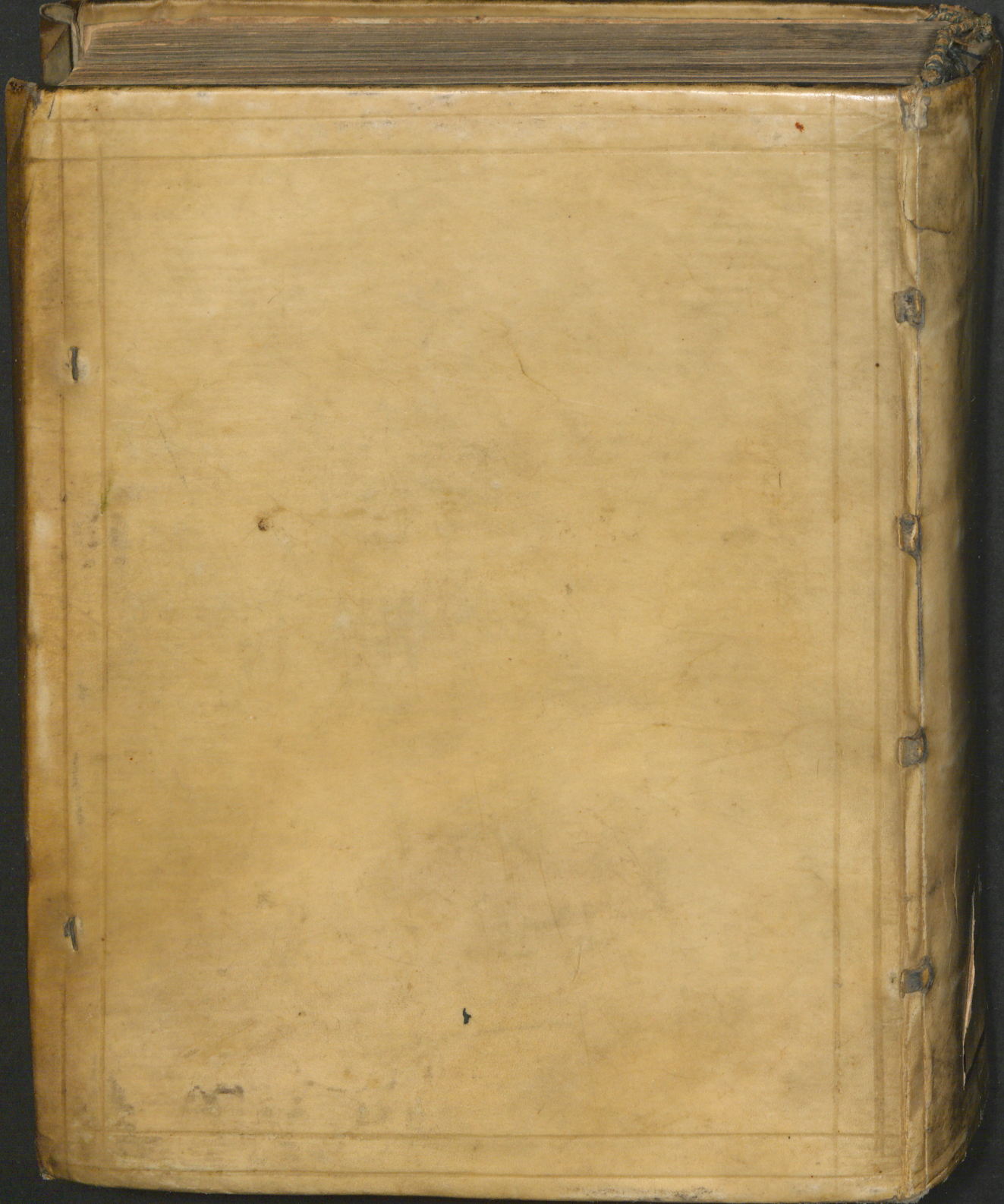
Casta Deus mens est, casta quoque vivere mente
Vult, & sacrata conditione suos.
Impurus coetus negat hoc in vertice tonsus,
Et Veneris potius castra seqvenda putat.
Protinus & sacris templi remove laborat
Hunc, qui legitimi vult sacra inire tori:
Cum tamen uxoris concesserit omnibus usum,
Ac tœdas Dominus dixerit ipse sacras,
Casta etenim Deus est mens casto pectore gaudens,
Et statuens castis præmia digna viris.
Ergo piam mentem castè cum virgine casta
Gratulor aternùm vir Reverende tibi.
Fœdera conjugij potius quod sancta subire
Duxti, quàm Veneris castra nefanda sequi.
Det Deus vt tecum sociales compleat annos
Coniunx nullo alio coniuge digna precor.

Christianus Guseberus R.

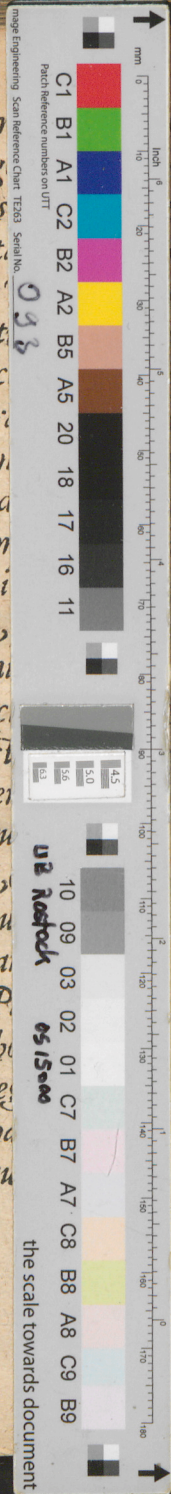

In squallor
Lug
Ante alios
Ex t
Precipue
O cæt
Namq lic
Contra
Iam tamen
Assia
Crediderim
Adspi
Nati, qui,
Nomi
Sed quoq c
Cunct
Non pote er
Natu
Abstineat,
Tanqu
Quid referat
Qui P
Atq, mihi h
Visus es
Attamen ha
Heu qu

bro se quisq, peremptum
ata! perciti amaritie:
par, VLRICE, Sororum
os mentis inopsq, obitu;
baebi mysta Caseli,
unice Palladii.
septum noxia pectus
utriusq, siet:
pressum nube doloris,
fleu habuisse genas
ultim cum flebile corpus
am feretro impositum,
d te Patrio donarat
utra tibi carus erat:
lli in vultum serpere tabes,
veneno inficere occiperet.
t, matris, ut, insita quisquis
semina, cordolio
os cadere in maturâ,
lilia falce, videt.
e sient hæc funera cunctis,
ut nomina & Anisim?
amq, ut tibi tempore nullo
VLRICE, mihi fueris:
ad luctu servire, Parentis
ui cum mihi prælegeret

Scripta